

همانطور که در سایت ویکی پدیا برای اطلاعات عموم ذکر شده، در زبان پهلوی برای فرش یا قالی از اصلاحات مختلفی استفاده می شد. مثلا برای فرش های نفیس از کلمه "بوب" یا "بوپ" و برای نمد از کلمه "نمت" استفاده می گردید. اما در رابطه با واژه قالی یا غالی گفته می شود که برگرفته شده از نام شهری در ارمنستان کنونی که در زمان های قدیم جزئی از ایران بوده است می باشد و البته در نهایت فرهنگنامه لغت عمید کلمه قالی را با توجه به کلمه قالین در زبان شیرین تورکی به معنای فرش یا گستردنی پرزدار که با پشم ریسیده شده و نخ های رنگارنگ بافته می شود، معنی کرده است.

منطقه وسیعی از آسیا و کشورهای آسیایی از هنر قالیبافی بهرمنده بوده و در پیشینه و صنعت بافت فرش دست دارند اما طبق پژوهش های انجام شده نخستین فرش ها از طریق ایرانیان بافته شده و ایران اولین مهد این هنر زیبا یعنی قالیبافی می باشد.

شاید برای شما سوال باشد که این موضوع چطور ثابت شده است؟

برای پاسخ به این پرسش باید به این نکته اشاره نمود که پژوهشگران و باستان شناسان در کاوش های خود در منطقه سبیری نوعی از قدیمی ترین قالی های دستباف در جهان را مشاهده کرده اند که طی بررسی ها و مطالعات به این نتیجه رسیده اند که اصالت این دستبافته مربوط به ایران در دوره هخامنشیان می باشد.

[مشاهده و خرید کاور بسته بندی فرش](#)

همچنین در بسیاری از متون و ادبیات قدیمی جهان نیز از فرش ایرانی یاد شده است که همین نکته نشان دهنده قدمت و اصالت آن می باشد.

قدمت قالیبافی در ایران را نمی توان به دوره خاصی اختصاص داد چون بافندگی آثار نفیس در ایران بسیار ریشه دار و با قدمت است اما اوج رواج این هنر را می توان به دوره صفویه و حمایت های شاهان صفوی نسبت داد که با پشتیبانی آنها فرش به کالایی اساسی جهت تجارت تبدیل شد و ایران در زمینه تجارت و صدور فرش فعالیت های با ارزش خود را آغاز نمود.

تاریخ نگاران نیز به این نکته اشاره نموده اند که در زمان جنگ های صلیبی قالی ترکی به عنوان غنیمت به اروپا برده می شود که در آنجا از جنبه زینتی آن استفاده نموده و آن را به جای گستردن روی زمین، به دیوار می آویختند و یا روی میز یا کاناپه قرار می دادند.

از جمله فرش های مشهور ایرانی می توان به قالیچه ترکمن، قالیچه مود خراسان، قالی مشهد، قالی زنجان، قالی باصری، قالی شیراز و نیریز، قالی کاشان، قالیچه بیرجند، قالیچه بلوچ و... اشاره نمود.

از قدمت و اصالت فرش که بگذریم به این موضوع می رسمیم که هر ایرانی حداقل یک فرش یا قالیچه حتما در خانه و محل زندگی خود دارد و از آن به عنوان پوشش تمام و یا بخشی از کف خانه استفاده می کند.

برای تمیز و سالم نگه داشتن فرش هر چند وقت یکبار نیاز است تا آن را از گرد و غبار و آلودگی های احتمالی پاک نمود. شستشوی فرش ها مخصوصا در روزهای پایانی سال و شب عید از مرسوم ترین کارهای خانه تکانی می باشد.

معمولا توصیه می شود برای شستن فرش از متخصصان شستشوی فرش و قالیشویی ها کمک بگیرید ولی در برخی موارد اگر فرش شما زیاد کثیف نیست که نیاز به شستشو در قالیشویی داشته باشد و یا فضای مناسب برای شستشوی آن در منزل دارید، می توانید این کار را با رعایت نکات مهمی که در مطلب بعدی به بررسی آن می پردازیم انجام دهید.

تاریخچه فرش ایرانی

فرش ایرانی بیانگر، اصالت و هنر ایرانی است. این هنر اصیل طی سالیان با هنر دست بافندگان زنده نگه‌داشته شده است.

هنر بافت فرش از قدیمی‌ترین و اصیل‌ترین هنرها در میان ایرانی‌ها است. قدیمی‌ترین فرش بافته‌شده در جهان متعلق به دوره هخامنشی و هنر دست ایرانیان است. هنرمندان ایرانی با بافت هنری و زیبا در متن و حاشیه فرش، فرش ایرانی را به اثری بی‌مانند مبدل کرده‌اند. ایرانی‌ها به استفاده از فرش‌های دستباف در منازل خود تمایل نشان داده‌اند و سعی کرده‌اند با استفاده از این هنر بی‌نظیر، زیبایی و گرمای بیشتری را به خانه‌های خود ببخشند. فرش ایرانی نمادی از هنر، نبوغ، فرهنگ و اصالت ایران‌زمین است. مواد مصرفی در فرش از جمله پشم، ابریشم، پنبه و... است.

قدیمی‌ترین فرش جهان قالی پازیریک نام دارد. گبه، گلیم، جاجیم، از فرش‌های اصیل ایرانی هستند رودبار، کلاردشت و بندر ترکمن از جمله مناطقی هستند که به بافت فرش‌هایی با الگوی مثلثی شهرت دارند. رنگ قرمز تیره در بیشتر فرش‌های ترکمن غالب است. فرش کاشان، فرش قم و فرش تبریز، از بهترین فرش‌های ایرانی است. قدمت

شهرهای قم، تبریز و کاشان پرطرفدارترین فرش‌های دست‌بافت ایرانی را دارند.

